

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 19 april 2011

352/2011

Lag

om ändring av livsmedelslagen

Utfärdad i Helsingfors den 8 april 2011

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i livsmedelslagen (23/2006) 6 § 19 och 21 punkten samt 14 a §, av dem 14 a §
sådan den lyder i lag 1137/2008,

ändras 3 §, 6 § 22 och 23 punkten, 8, 11, 13, 14, 15, 21 och 22 §, 23 § 2 mom., 27 § 2
mom., 28 § 2 mom., 30 och 31 §, 32 § 1 mom., 33 §, 39 § 2 mom., 42, 43, 49 och 53 §, 70 §
1 mom., 71 § 1 mom. 1 punkten samt 83 §,

av dem 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1137/2008, 1495/2009 och 643/2010, 8 §
sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 989/2007 och 1137/2008, 11 § sådan den lyder i lag
989/2007, 14 §, 27 § 2 mom. och 28 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1137/2008, 15, 30, 31 och
33 § sådana de lyder i lag 1495/2009, 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 989/2007, 32 §
1 mom. sådant det lyder i lag 411/2009, 39 § 2 mom. sådant det lyder i lag 643/2010, 42 §
sådan den lyder delvis ändrad i lag 1137/2008, 43 och 49 § sådana de lyder delvis ändrade i lag
1495/2009 och 83 § sådan den lyder i lagarna 1495/2009 och 643/2010, samt

fogas till 4 § ett nytt 2 mom. samt till lagen nya 6 a och 15 a §, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Europeiska unionens lagstiftning

Denna lag tillämpas också på genomförandet av följande rättsakter om livsmedel och livsmedelstillsyn som utfärdats av Europeiska unionen och rättsakter som utfärdats med stöd av dessa, till den del inte något annat föreskrivs om genomförandet av dessa rättsakter någon annanstans i lag:

1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om

inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet, nedan *allmänna livsmedelsförordningen*,

2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd, nedan *kontrollförordningen*,

3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 om livsmedelshygien, nedan *allmänna förordningen om livsmedelshygien*,

4) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av ani-

maliskt ursprung, nedan *hygienförfordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung*,

5) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel, nedan *kontrollförfordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung*,

6) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder, nedan *GMO-förfordningen*,

7) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1830/2003 om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och spårbarhet av livsmedel och foderprodukter som är framställda av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG,

8) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser, nedan *förfordningen om nya livsmedel*,

9) rådets förordning (EEG) nr 315/93 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel,

10) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG,

11) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati, nedan *TSE-förfordningen*,

12) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen,

13) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG,

14) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel, nedan *påståendeförfordningen*,

15) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1925/2006 om tillsättning av vitaminer och mineralämnen samt vissa andra ämnen i livsmedel, nedan *berikningsförfordningen*,

16) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 om livsmedelstillsatser, nedan *tillsatsförfordningen*,

17) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 om aromer och vissa livsmedelsingredienser med aromgivande egenskaper för användning i och på livsmedel och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1601/91, förordningarna (EG) nr 2232/96 och (EG) nr 110/2008 samt direktiv 2000/13/EG, nedan *aromförfordningen*,

18) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1332/2008 om livsmedelsenzymer och om ändring av rådets direktiv 83/417/EEG, rådets förordning (EG) nr 1493/1999, direktiv 2000/13/EG, rådets direktiv 2001/112/EG samt förordning (EG) nr 258/97, nedan *enzymförfordningen*,

19) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1331/2008 om fastställande av ett enhetligt förfarande för godkännande av livsmedelstillsatser, livsmedelsenzymer och livsmedelsaromer, nedan *förfordningen om godkännandeförfarande*.

När det i denna lag hänvisas till en rättsakt utfärdad av Europeiska unionen avses ifrågasvarande rättsakt jämte ändringar.

Till den del Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter), nedan *biproduktförfordningen*, gäller de livsmedelslokaler som avses i denna lag eller den verksamhet som där bedrivs är Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverken och kommunala tillsynsmyndigheter behöriga tillsynsmyndigheter på det sätt som i denna lag föreskrivs om behörighetsfördelningen mellan dessa.

Behöriga myndigheter för att övervaka att kommissionens förordning (EG) nr 2065/2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande konsumentinformation

inom sektorn för fiskeri- och vattenbruksprodukter iakttas är Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverken och de kommunala myndigheterna för livsmedelstillsyn på det sätt som i denna lag föreskrivs om behörighetsfördelningen mellan dessa.

Vad som i denna lag föreskrivs om Europeiska unionen eller om Europeiska unionens medlemsstater gäller också Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dess medlemsstater.

4 §

Begränsningar i tillämpningsområdet

Bestämmelserna i 3 kap. tillämpas inte på verksamhet som avses i 13 § 6 mom. eller i 22 § 4 mom.

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

22) *renslakteri* slakteri där renar slaktas, dock inte ett slakteri som avses i 23 punkten, där renar slaktas endast tillfälligt; i ett renslakteri kan förutom renar även små mängder djur som tillhör andra djurarter slaktas,

23) *slakteri* annat slakteri än ett sådant som avses i 22 punkten,

6 a §

Beaktande av risker

När förpliktelser som föreskrivits i denna lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den verkställs och övervakas ska karaktären och omfattningen av livsmedelsföretagarens verksamhet samt andra omständigheter i anslutning till livsmedlet som inverkar på livsmedelssäkerheten och konsumentskyddet beaktas, om inte något annat föreskrivs i lag eller med stöd av lag.

2 kap.

Krav på livsmedel, djur som används i livsmedelsproduktionen, livsmedelslokaler och primärproduktionsställen

8 §

Krav i fråga om vissa livsmedel

Vitaminer, mineralämnen och andra motsvarande ämnen med näringsmässig eller fysiologisk verkan får tillsättas i livsmedel endast om detta inte orsakar fara för människors hälsa. En livsmedelsföretagare som tillverkar, för sin räkning låter tillverka eller importerar livsmedel som omfattas av tillämpningsområdet för berikningsförordningen ska göra en anmälan om detta till Livsmedelssäkerhetsverket. Närmare bestämmelser om anmälan och om andra nationella arrangemang som krävs för tillämpning av berikningsförordningen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

En livsmedelsföretagare som tillverkar, för sin räkning låter tillverka eller importerar kosttillskott ska göra en anmälan om detta till Livsmedelssäkerhetsverket. En anmälan ska göras även när preparatets sammansättning i fråga om de ämnen som kännetecknar det ändras. Närmare bestämmelser om anmälan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Vid jord- och skogsbruksministeriet finns en nämnd för nya livsmedel, som är behörigt organ för utvärdering av livsmedel enligt artikel 4.3 i förordningen om nya livsmedel. Nämnden för nya livsmedel har till uppgift att genomföra de första utvärderingar i anslutning till utsläppandet av nya livsmedel på marknaden som avses i artikel 6 i förordningen om nya livsmedel samt att utvärdera de första utvärderingar som gjorts i andra medlemsstater inom Europeiska unionen. Medlemmarna och suppleanterna i samt ordföranden och vice ordföranden för nämnden för nya livsmedel förordnas av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om behörighetskraven och mandattiden för medlemmarna i nämnden, hur nämndens uppgifter ska ordnas, den natio-

nella kontaktmyndigheten och om andra nationella arrangemang som förordningen om nya livsmedel förutsätter.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de nationella arrangemang som GMO-förordningen förutsätter.

11 §

Krav i fråga om hantering, förvaring och transport av livsmedel

Livsmedel ska hanteras, förvaras och transporteras så att livsmedlens goda hygieniska kvalitet inte äventyras.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om

1) hanteringen och transporten av livsmedel,

2) temperaturen i hanterings-, förvarings-, transport-, försäljnings- och serveringslokaler för livsmedel samt livsmedlens temperatur,

3) det nationella genomförandet av överenskommelsen om internationell transport av lättfördärliga livsmedel och om specialutrustning för sådan transport (FördrS 48/1981), nedan *ATP-avtalet*.

13 §

Anmälan om livsmedelslokal och ansökan om anläggningsgodkännande

En livsmedelsföretagare ska göra en skriftlig anmälan om en livsmedelslokal till den tillsynsmyndighet som anges i 14 § senast fyra veckor innan verksamheten inleds eller betydande ändringar i verksamheten görs (*anmäld livsmedelslokal*).

En livsmedelsföretagare som bedriver verksamhet i fråga om vilken krävs godkännande av livsmedelslokal enligt artikel 4.2 i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung ska med avvikelse från 1 mom. ansöka om godkännande av livsmedelslokal som anläggning hos den tillsynsmyndighet som anges i 15 § innan verksamheten inleds eller betydande ändringar i verksamheten görs.

För en livsmedelslokal som avses i 2 mom. och där en primärproduktionsföretagare be-

driver sådan tillverkning av livsmedel som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten av primärprodukter som han själv producerat behöver man dock inte ansöka om godkännande som anläggning. Som verksamhet som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten anses också verksamhet enligt artikel 1.3 d och 1.3 e samt verksamhet som tillämpar nationella anpassningar enligt artikel 10 i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung. Angående en sådan livsmedelslokal ska anmälan enligt 1 mom. göras.

Tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrättas om avbrytande och nedläggning av verksamheten samt byte av företagare i en sådan livsmedelslokal som avses i 1—3 mom.

Ett villkor för att livsmedelslokalen ska godkännas eller, om godkännande inte behövs, för att verksamheten ska få inledas är att livsmedelslokalen uppfyller de krav som föreskrivs i 10 § och med stöd av den. Verksamheten i en anläggning får inte inledas eller väsentliga ändringar företas i verksamheten utan myndighetens godkännande.

Anmälan som avses i 1 mom. behöver inte göras när de risker som hänför sig till verksamheten är låga med tanke på livsmedelssäkerheten samt

1) verksamheten i livsmedelsbranschen äger rum i samma lokal som annan näringsverksamhet som företagaren bedriver,

2) företagaren är en enskild person, eller

3) verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring.

Närmare bestämmelser om inlämnande av anmälan och ansökan om godkännande samt om verksamhet som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Handläggning av anmälningar om livsmedelslokaler

Anmälningar om livsmedelslokaler handläggs av tillsynsmyndigheten i den kommun där livsmedelslokalen är belägen. Anmälningar om mobila livsmedelslokaler samt om sådana livsmedelslokaler där syftet med verk-

samheten enbart är att transportera eller förvara livsmedel i ett eller flera transportfordon eller en eller flera containrar handläggs av tillsynsmyndigheten i den kommun där verksamheten inleds eller där anmälan tidigare gjorts om livsmedelslokalens verksamhet.

Anmälan om en livsmedelslokal som används enbart för försäljning, förmedling eller annan hantering av livsmedel utan att livsmedlen finns i lokalen i fråga kan handläggas av tillsynsmyndigheten i företagarens hemkommun, om det är oklart i vilken kommun lokalen är belägen eller om det finns andra särskilda skäl.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården handlägger anmälningar om tillverknings- och lagringsplatser som avses i 5 och 35 § i alkohollagen (1143/1994). Regionförvaltningsverket handlägger anmälningar om alkoholbutiker som avses i 13 § och 14 § 2 mom. i alkohollagen.

Den myndighet som handlägger en anmälan om en livsmedelslokal ger livsmedelsföretagaren ett intyg över att anmälan handlagts. Tillsynsmyndigheten ska meddela uppgifterna om anmälda livsmedelslokaler till Livsmedelssäkerhetsverket på det sätt som det bestämmer.

Närmare bestämmelser om handläggningen av anmälningar utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 §

Godkännande av livsmedelslokaler som anläggningar

Anläggningar som avses i 13 § 2 mom. godkänns av tillsynsmyndigheten i den kommun där anläggningen är belägen. En mobil anläggning godkänns av tillsynsmyndigheten i den kommun där verksamheten inleds.

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner ändå slakterier och inrättningar för vilthantering samt anläggningar som finns i anslutning till dem, inklusive mobila anläggningar. Regionförvaltningsverket godkänner renslakterier och anläggningar som finns i anslutning till dem, inklusive mobila anläggningar.

Tillsynsmyndigheten fattar beslut om godkännande av en livsmedelslokal som anläggning. Tillsynsmyndigheten kan i beslutet

ställa villkor för att förebygga hälsofaror. Tillsynsmyndigheten ska avgöra ärendet inom 60 dagar efter det att ärendet anhängiggjordes, om inte ärendets omfattning, brister i ansökan eller andra särskilda skäl förutsätter en längre handläggning.

Tillsynsmyndigheten ska meddela uppgifterna om de livsmedelslokaler som myndigheten har godkänt som anläggningar till Livsmedelssäkerhetsverket på det sätt som det bestämmer.

Närmare bestämmelser om fattandet av beslut om godkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

15 a §

Underrättelse om mobil livsmedelslokal

En livsmedelsföretagare ska underrätta tillsynsmyndigheterna i de kommuner där verksamheten bedrivs om försäljning och annan hantering av livsmedel i en anmäld eller godkänd mobil livsmedelslokal.

Livsmedelsföretagaren ska ändå underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om slakt och hantering av livsmedel i ett mobilt slakteri och i en mobil inrättning för vilthantering samt i en anläggning i anslutning till dem. Regionförvaltningsverket ska på motsvarande sätt underrättas om verksamhet i ett mobilt renslakteri och i en anläggning i anslutning till det.

Myndigheten ska ha fått informationen senast fyra vardagar innan anmäld verksamhet inleds och senast två veckor innan godkänd verksamhet inleds.

21 §

Offentliggörande av tillsynsuppgifter

En livsmedelsföretagare ska offentliggöra en handling som tillsynsmyndigheten utfärdat över inspektion av en livsmedelslokal eller, om lokalen ännu inte har inspekterats, ett intyg över att anmälan om livsmedelslokal handlagts, på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer.

Närmare bestämmelser om offentliggörandet av tillsynsuppgifter utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

22 §

Anmälan om primärproduktionsställe

Livsmedelsföretagaren ska underrätta den kommunala tillsynsmyndigheten om ett primärproduktionsställe och om den primärproduktion som bedrivs där. Som primärproduktion anses utöver verksamhet enligt bilaga I till allmänna förordningen om livsmedelshygien sådan överlåtelse av primärprodukter som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten från producenten direkt till konsumenten. Den kommunala tillsynsmyndigheten ska underrätta företagaren om att myndigheten har fått anmälan om primärproduktionsstället.

Anmälan om primärproduktionsstället behöver dock inte göras om den kommunala tillsynsmyndigheten får uppgifter om verksamhet som avses i 1 mom. från en annan myndighet. Den kommunala tillsynsmyndigheten ska underrätta företagaren om att myndigheten fått uppgifterna om primärproduktionsstället från en annan myndighet.

Anmälan som avses i 1 mom. behöver inte göras om jakt, om överlåtelse enligt 1 mom. av frilevande vilt direkt till konsumenten och inte heller om primärproduktion som avser naturväxter och svamp.

Anmälan som avses i 1 mom. behöver inte heller göras om primärproduktion av växter och svamp, om

- 1) företagaren är en enskild person, eller
- 2) verksamheten inte kan betraktas som idkande av näring.

Närmare bestämmelser om den anmälan som avses i 1 mom. och om överlåtelse som är förenad med låg risk för livsmedelssäkerheten samt om de nationella arrangemang som förutsätts i artikel 1.2 c i allmänna förordningen om livsmedelshygien och i artikel 1.3 c i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 §

Verksamheten vid den första ankomstplatsen

— — — — —
Livsmedelsföretagare med ansvar för im-

port och vidareförmiddling ska ha en plan för egenkontroll, vilken ska åtföljas av en plan för provtagning och undersökning av de livsmedel som tas emot. Livsmedelsföretagare med ansvar för import och vidareförmiddling ska informera den tillsynsmyndighet som Livsmedelssäkerhetsverket utsett om de livsmedel som levererats till en första ankomstplats.

27 §

Livsmedelshygienisk kompetens

— — — — —
Livsmedelsföretagaren ska på egen bekostnad se till att de som arbetar med att hantera oförpackade och lättfördärliga livsmedel i en livsmedelslokal som ska vara anmäld eller godkänd enligt denna lag har ett intyg över livsmedelshygienisk kompetens (*kompetensintyg*) enligt en modell godkänd av Livsmedelssäkerhetsverket, om personen i fråga har arbetat med uppgifter som förutsätter hantering av oförpackade och lättfördärliga livsmedel i en eller flera livsmedelslokaler under sammanlagt minst tre månader.

28 §

Kompetenstestare

— — — — —
Livsmedelssäkerhetsverket övervakar kompetenstestarnas verksamhet och kan i detta syfte av kompetenstestarna kräva att få uppgifter och handlingar som anknyter till beviljandet av kompetensintyg. Kompetenstestare är skyldiga att förvara alla handlingar som anknyter till beviljandet av kompetensintyg i minst tre år. Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett godkännande av en kompetenstestare, om testaren i väsentlig grad bryter mot de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats om kompetenstestning. Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett godkännande av en kompetenstestare även om överträdelsen av bestämmelserna och föreskrifterna inte är väsentlig, om kompetenstestaren inte på Livsmedelssäkerhetsverkets uppma-

ning har rättat till sin verksamhet inom en tid som verket satt ut. Godkännandet kan återkallas temporärt medan saken utreds.

30 §

Central myndighet

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, styr, utvecklar och verkställer livsmedelstillsynen nationellt och på det sätt som anges i denna lag, och ska dessutom

1) leda regionförvaltningsverken vid utvärderingen av kommunernas livsmedelstillsyn,

2) sörja för livsmedelstillsynen i slakterier, inrättningar för vilthantering och anläggningar i anslutning till dem,

3) ansvara för planering och genomförande av den nationella övervakningen av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ursprung,

4) på riksnivå ansvara för sådana uppgifter i anslutning till livsmedelstillsynen som kräver särskild sakkunskap,

5) utvärdera de riktlinjer för god praxis som avses i artikel 8 i allmänna förordningen om livsmedelshygien,

6) verka som den i allmänna livsmedelsförordningen avsedda nationella kontaktpunkten i systemet för snabb varning,

7) godkänna den utbildning av jägare i hälsa och hygien som avses i hygienförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung, bilaga III avsnitt IV,

8) sköta den riksomfattande informationen, riskkommunikationen och konsumentupplysningen,

9) utvärdera den köttbesiktning av renkött och övervakning i anslutning därtill som regionförvaltningsverket ordnar.

31 §

Livsmedelstillsyn på regional nivå

Regionförvaltningsverket planerar, styr och övervakar livsmedelstillsynen och övervakar efterlevnaden av livsmedelsbestämmelserna inom sitt verksamhetsområde på det

sätt som anges i denna lag, och ska dessutom

1) utvärdera hur kommunerna ordnat livsmedelstillsynen och offentliggöra resultaten av utvärderingen,

2) utvärdera de kommunala tillsynsplannerna och kontrollera hur de följs,

3) offentliggöra resultaten av sin livsmedelstillsyn på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer,

4) sköta livsmedelstillsynen i renslakterier och i anläggningar som finns i anslutning till dem.

32 §

Kommunal livsmedelstillsyn

Kommunen ska sköta livsmedelstillsynen inom sitt område på det sätt som föreskrivs i denna lag (*kommunal livsmedelstillsyn*). I kommunen sköts dessa uppgifter av en nämnd eller av något annat kollegialt organ (*kommunal tillsynsmyndighet*). Det som i denna lag föreskrivs om en kommun gäller också en samkommun och ett samarbetsområde enligt lagen om samarbetsområden för miljö- och hälsoskyddet (410/2009).

33 §

Den kommunala livsmedelstillsynens uppgifter

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska kommunen

1) till regionförvaltningsverken och Livsmedelssäkerhetsverket sända sådana meddelanden och rapporter som avses i livsmedelsbestämmelserna,

2) ge råd till livsmedelsföretagare och konsumenter samt meddela information i frågor som hänför sig till tillämpningsområdet för denna lag,

3) mot ersättning bistå de statliga myndigheterna i verkställandet av det nationella programmet för övervakning av främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ursprung,

4) offentliggöra resultaten av sin livsmedelstillsyn på det sätt som Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer.

39 §

Undersökning av prov

De prov inom ramen för egenkontrollen som enligt livsmedelsbestämmelserna förutsetts bli undersökta ska undersökas i ett godkänt laboratorium för egenkontroll, i ett godkänt laboratorium för undersökning av myndighetsprov eller i ett nationellt referenslaboratorium.

42 §

Ordnande av tillsyn över den första ankomstplatsen

Tillsyn över den första ankomstplatsen ordnas primärt så att Livsmedelssäkerhetsverket ingår ett i 2 § 2 mom. i kommunallagen (365/1995) avsett avtal med en kommun, genom vilket kommunen förbinder sig till att sköta tillsynen över de första ankomstplatser som är belägna på kommunens område. Livsmedelssäkerhetsverket och kommunen kan komma överens om att kommunen ska sköta uppgiften för en eller flera kommuners del. En tjänsteinnehavare utsedd av den kommunala tillsynsmyndigheten beslutar om de administrativa tvångsmedel som avses i 55—60 § i denna lag och som gäller verksamheten vid den första ankomstplatsen. Livsmedelssäkerhetsverket beslutar om övriga administrativa tvångsmedel enligt denna lag vilka hänför sig till verksamheten vid den första ankomstplatsen.

Om kommunen inte omfattas av ett sådant avtal som avses i 1 mom. kan Livsmedelssäkerhetsverket avtala om tillsynen med en annan myndighet, skaffa tjänster för skötseln av uppgifterna av en lämplig utomstående sakkunnig eller själv sköta tillsynen. Om man har avtalat om tillsynen med en annan myndighet ska en tjänsteinnehavare som denna myndighet utsett fatta beslut om administrativa tvångsmedel. Om man har avtalat om tillsynen med en utomstående sakkunnig beslutar Livsmedelssäkerhetsverket om administrativa tvångsmedel.

Livsmedelssäkerhetsverket sköter tillsynen över verksamheten vid den första ankomst-

platsen när det gäller slakterier och inrättningar för vilthantering samt anläggningar som finns i anslutning till dem. Regionförvaltningsverket sköter tillsynen över verksamheten vid den första ankomstplatsen när det gäller renslakterier och anläggningar som finns i anslutning till dem.

De beslut enligt 1 mom. om verksamheten vid den första ankomstplatsen som fattas av en tjänsteinnehavare utsedd av den kommunala tillsynsmyndigheten ska delges parterna som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

Närmare bestämmelser om ordnandet av tillsyn över första ankomstplatser utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

43 §

Köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill

Kött som hanteras eller förvaras i en livsmedelslokal ska vara besiktat, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den. Bestämmelser om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill finns i artikel 5 i kontrollförordningen gällande livsmedel av animaliskt ursprung.

Livsmedelssäkerhetsverket utför köttbesiktning i slakterier och inrättningar för viltthantering. Regionförvaltningsverket utför köttbesiktning i renslakterier.

Vid köttbesiktningen och övervakningen kan statligt anställda besiktningsassistenter som utbildats för ändamålet anlitas som hjälp. I fjäderfäslakterier och slakterier för hardjur kan också den personal som är anställd av livsmedelsföretagaren anlitas som hjälp vid köttbesiktningen och övervakningen.

Närmare bestämmelser om köttbesiktning och övervakning i anslutning därtill utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

49 §

Inspektionsrätt och rätt att närvara

En tillsynsmyndighet och en i 36 § avsedd

utomstående sakkunnig har rätt att utföra sådana inspektioner som tillsynen förutsätter, ta del av handlingar och få tillträde till de ställen där verksamhet som avses i denna lag bedrivs eller där uppgifter som är av betydelse för tillsynen över efterlevanden av denna lag förvaras. Tillsynsmyndigheten och utomstående sakkunniga har rätt att inspektera den utrustning, de redskap och de utrymmen som används i verksamheten.

Livsmedelssäkerhetsverket och regionförvaltningsverket har rätt att närvara vid Europeiska kommissionens kontroller enligt artikel 45 i kontrollförfordningen. En studerande som handleds av tillsynsmyndigheten och som utför praktik som ger introduktion i myndighetsverksamhet har rätt att närvara när tillsynsmyndigheten utför tillsyn och inspektioner.

I utrymmen som omfattas av hemfriden får inspektioner utföras endast om det finns grundad anledning att misstänka att man har brutit eller bryter mot livsmedelsbestämmelserna på ett sätt som är straffbart enligt lag. En sådan inspektion ska vara nödvändig för att ett brott ska kunna utredas eller en allvarlig hälsofara förhindras. Inspektioner får utföras endast av en tillsynsmyndighet.

Om tillsynsmyndigheten i samband med övervakningen eller inspektionen konstaterar att ett livsmedel av animaliskt ursprung innehåller främmande ämnen i en mängd som strider mot bestämmelserna, har regionförvaltningsverket och en av Livsmedelssäkerhetsverket eller regionförvaltningsverket förordnad veterinär rätt att inspektera det primärproduktionsställe från vilket livsmedlet härrör och rätt att utan ersättning ta alla prov som behövs för undersökning. Regionförvaltningsverket och den av Livsmedelssäkerhetsverket eller regionförvaltningsverket förordnade veterinären har då den rätt att få information, ta prov och utföra inspektion som det föreskrivs om i denna lag. Endast regionförvaltningsverket har rätt att utföra inspektion i utrymmen som omfattas av hemfriden.

Vad som i denna lag föreskrivs om tillsynsmyndigheters rätt att få tillträde till platser där verksamhet enligt denna lag bedrivs, och om deras rätt att få information gäller också de inspektörer som avses i Europeiska unionens lagstiftning eller i något annat inter-

nationellt avtal som är bindande för Finland, om den internationella förpliktelse som binder Finland förutsätter detta.

53 §

Tillsynsmyndigheters instruktionsskyldighet

En tillsynsmyndighet ska vid behov ge livsmedelsföretagare behövliga anvisningar och uppmaningar så att livsmedelsbestämmelserna följs och egenkontrollens funktionsduglighet säkerställs.

70 §

Avgifter för statliga myndigheters prestationer

För de prestationer som statliga myndigheter utför enligt denna lag ska det tas ut en avgift, om inte något annat föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). När avgiftens storlek bestäms iakttas lagen om grunderna för avgifter till staten. I slakterier som slaktar små mängder djur och i inrättningar för vilthantering kan avgifterna för köttbesiktning och övervakning dock nedsättas högst till den nivå som fastställs enligt artikel 27.3 i kontrollförfordningen på det sätt som bestäms genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

71 §

Avgifter för kommunala myndigheters prestationer

Enligt en taxa som kommunen har godkänt skall kommunen av livsmedelsföretagaren ta ut avgift för

1) godkännande av anläggning och handläggning av anmälan om en annan livsmedelslokal än en sådan som avses i 13 § 3 mom.,

83 §

Register

Livsmedelssäkerhetsverket för med tanke

på styrningen och utvecklandet av tillsynen samt den tillsyn som verket utövar ett riksomfattande register över alla livsmedelslokaler, verksamhetsställen som på marknaden släpper ut produkter som kommer i beröring med livsmedel, första ankomstplatser, livsmedelsföretagare med ansvar för import och vidareförsäljning, godkända laboratorier och utbildade personer som genomgått den utbildning för jägare i hälsa och hygien som avses i kapitel I i avsnitt IV i bilaga III till hygienföreskriften gällande livsmedel av animaliskt ursprung. Livsmedelssäkerhetsverket ger ett godkännandenummer till anläggningar som avses i 13 § 2 mom.

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården för register över alkoholbutiker och platser för tillverkning och lagring av alkoholdrycker.

Regionförvaltningsverket och den kommunala tillsynsmyndigheten för ett register över de livsmedelslokaler som de övervakar. Den kommunala tillsynsmyndigheten för ett register över de verksamhetsställen under myndighetens tillsyn som på marknaden släpper ut produkter som kommer i beröring med livsmedel.

Livsmedelssäkerhetsverket för i enlighet med lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008) register över primärproduktionsställena. Bestämmelser om ansvaret vid registerföringen finns i 5 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem. Kommunerna använder och uppdaterar registret över primärproduktionsställena i den omfattning de uppgifter som anges i denna lag förutsätter detta. Register över fiskefartyg och vattenbruksanläggningar förs i enlighet med lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik av jord- och skogsbruksministeriet samt i enlighet med la-

gen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs (690/2010) av jord- och skogsbruksministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Livsmedelssäkerhetsverket för, med tanke på styrningen och utvecklandet av tillsynen, utifrån de anmälningar som avses i 40 § 4 mom. och 45 § 1 mom. register över sådant som hänför sig till utredningen av matförgiftningar och uppföljningen och övervakningen av zoonoser.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2011.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

En livsmedelslokal som godkänts före denna lags ikraftträdande och av vilken godkännande inte förutsätts med stöd av 13 § i denna lag, anses utan särskild anmälan som en anmäld livsmedelslokal med stöd av 13 § 1 eller 3 mom. i denna lag. Om handläggningen av ansökan om godkännande av en sådan livsmedelslokal pågår hos den behöriga tillsynsmyndigheten när denna lag träder i kraft, betraktas ansökan som en sådan anmälan som avses i 13 § 1 eller 3 mom. i denna lag.

En person som arbetar i en livsmedelslokal som avses i 13 § 3 mom. och som vid denna lags ikraftträdande inte har behövt ha kompetensintyg enligt 27 §, ska skaffa sig kompetensintyg inom tre år efter lagens ikraftträdande.

Kött av frilevande vilt som är avsett för inhemsk konsumtion kan med tillstånd av en tjänsteveterinär i kommunen besiktas av tjänsteveterinären i kommunen även någon annanstans än i en inrättning för vilthantering, i ett slakteri eller i ett renslakteri under två år efter lagens ikraftträdande, om tillståndet har beviljats före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 8 april 2011

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Juha Rehula